

Fundbohæreth (1288), *Funbo hered* (1291), *Funboa herethj* o. s. v.; däri ingår gen. pl. av ett inkolentnamn *funboar*, inbyggarna **o funum**. Grundordet är endast belagt här på runstenen. Enligt v. Friesen, som härvid närmast stöder sig på de medeltida skriftformerna med *nd* (1288 m. fl.), vilka förmodas ge vid handen, att *n*-ljudet var dentalt och långt, skulle stamformen vara ett **funni-*, en sidoform till **fundi-* i fvn. *fundr* m., fsv. *fynd* f. 'fynd, möte' och liksom detta ett verbalnomen till *finna* 'gå efter ngt, eftersträva, finna; spåra, jaga'. Bygdenamnet **Funnir* pl. (dat. **Funnunum*) skulle ha kunnat betyda '(ställe där man går på) jakt, jaktmarker'. Det har då avsett »de betydande skogsområden som å ömse sidor omge den smala bygden utefter den lilla å, som uppe från Eke i Vaksala socken rinner i nästan rak riktning åt ÖSÖ och utfaller i Funbosjöns avloppså strax söder om kyrkan. Mitt i denna bygd ligger den stora byn Åkerby där runstenen restes... *Fun(n)boar* avsåg sålunda äldst de människor som höllo till uppe på de stora skogarna mellan Uppsala- och Rasbo-slätterna.» v. Friesen betonar starkt, att hans namntolkning har en helt hypotetisk karaktär.

Funbo sn.

O. Celsius har i en liten förteckning på »Någre Runstenar af åtskillige nyl. upfundne, och som förmenas, aldrig ännu af Antiquariis sedde, och aftagne» (F m 60: 2 s. 573) följande uppgift: »Pastor i Fundbo H. Olof Galle, berättade en finnas i Fundbo på Skogen. 1734.» Uppgiften kan knappast avse någon av de kända och här ovan beskrivna runstenarna i Funbo sn.

1000. Rasbo kyrka.

Litteratur: B 539, L 290. J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 139; O. Celsius, *Svenska runstenar* (F m 60) 2, s. 191; G. Floderus, *Beskrifning öfver Rasbo härads antiqviteter* (hs i UUB); J. G. Liljegren, *Runlära* (1832), s. 187; A. Floderus, *De parocciis Uplandiæ Rasbo et Kihl* (diss. Uppsala, 1848), s. 8; UFT h. 2 (1872), s. 49.

Avbildning: J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 539).

I Peringskiölds *Monumenta* lämnas följande uppgifter: »I Westra Kyrkiedören finnes en Runsten, som wijd kyrkians anläggning blifwit till grundwal kullkastader, och med en dehl af skriften med muren betäckter, så att man nu inthet någon wiss mening afhämta kan.» På

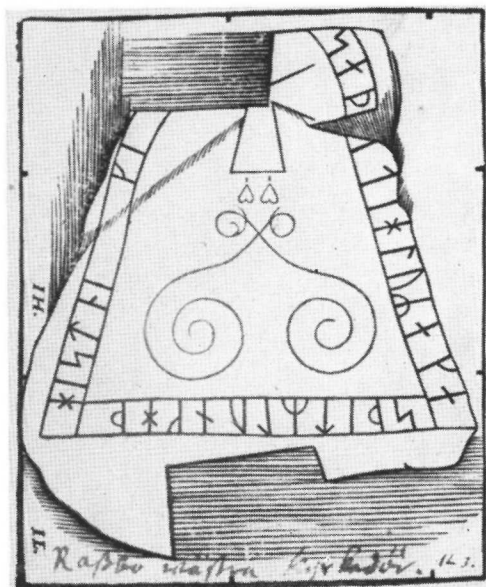

Fig. 154. U 1000. Rasbo kyrka. Efter B 539.

träsnittet är skrivet: »Rasbo västra kyrkedör» (B 539: »Västra kyrkodör»; L 290: »V. kyrkodörren»). — Anders Celsius har granskat inskriften i juli 1726: »Rasbo i Kyrkiedören som en dhel af stenen betäcker.» — Gustaf Floderus anmärker: »'I westre kyrkiedören' har Peringsköld förmodligen ment bredevid Norra dören, ty i wester finnes ingen annan dörr. Nu är stenen för de öfverlaggade Tegelstenarne nästan påsmetade murbruket osynlig.» Detsamma upprepas av Ali Floderus 1848. — Runstenen omtalas icke i kyrkoinventariet 1829, och den saknas hos Dybeck. I *UFT* h. 2 (1872) meddelas, att den »finnes qvar»: sannolikt beror detta på en uppgift i Beskrivningen till Geologiska kartbladet »Rånäs» (1868), vilken uppgift emellertid av allt att döma avser U 1002. Stenen har förgäves sökts 1942 och 1950.

Den synliga delen av stenen har haft en höjd 1,60 m., största bredd (nedtill) omkr. 1,35 m. Stenen har varit bredast nedtill och avsmalnadt uppåt; den har alltså haft triangelform. Inskriftsbandet har varit lagt utefter stenens kanter, i form av en båge, med en tvärbalk förenande de båda bågändarna. I fältet innanför inskriftsramen har upptill funnits ett likarmat kors och nedtill två stora spiraler. Mellan dessa och den nedre korsarmen två små hjärtliknande figurer. Dessa på en runsten högst ovanliga bilder ha lockat Peringskiöld till följande tolkning: »Doch synes de inom en Skiöld uthritade hiärtan uthwisa den framledne döde --- warit af en förnäm och Ridderlig Slächt.» J. G. Liljegren har i stället tänkt sig en symbolisk tolkning: »2:ne hjertan, wända från jorden och på spänstiga fjädrar höjda åt korset, mot hwilket de dragas med en gnistrande framfart.»

Inskrift (enligt B 539):

histni ... ki ... sap - t - hluraka spitrlunkhp

5 10 15 20 25 30

Såsom redan Liljegren har anmärkt, ger inskriften icke någon mening.

1001. Rasbo kyrka.

Litteratur: B 536, L 291. J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 140; *UFT* h. 2 (1872), s. 49; B. Bergman, *Uppländsk run- och bildstensristning* (1948), s. 17 f.

Avbildning: Osign. träsnitt i Peringskiölds *Monumenta* och B 536 (återgivit av B. Bergman a. a. s. 17).

Stenen fanns enligt anteckning på träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* i »Rasbo Kyrkemur norr», d. v. s. på kyrkans norra sida (B 536 och L 291: »I Kyrkomuren»). I en förteckning över

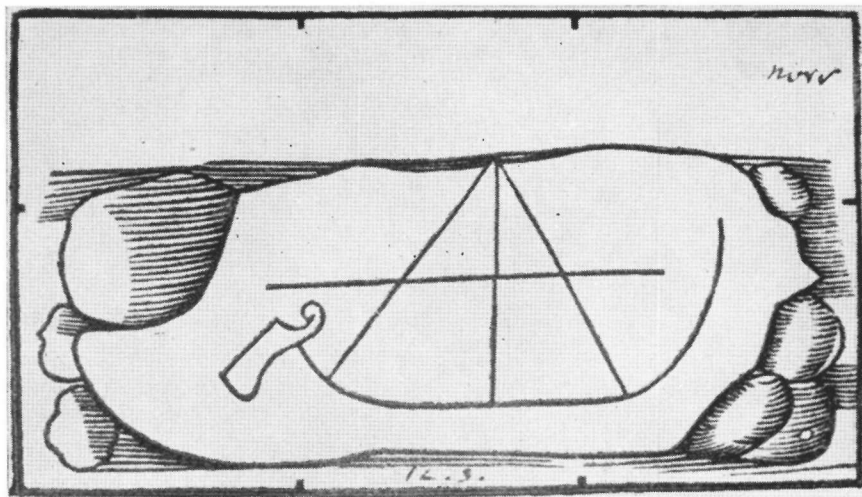

Fig. 155. U 1001. Rasbo kyrka. Efter B 536.